

Înțelegerea dizabilității - ghid de bune practici

Înțelegerea dizabilității - ghid de bune practici

Tabla de materii

Nr.	Titlu	Pagina
	Recunoaștere	3
1.	Modele ale dizabilității <ul style="list-style-type: none"> • Modelul medical • Modelul social 	4 5
2.	Legislația dizabilității în EU	7
3.	Legislația dizabilității în România	9
4.	Prejudicii și stereotipuri	10
5.	Eticheta dizabilității <ul style="list-style-type: none"> 5.1 Studenții cu dizabilități fizice 5.2 Studenții care sunt orbi sau au vedere parțială 5.3 Studenții care sunt surzi sau auz parțial 5.4 Studenții cu dificultăți specifice de învățare (dislexia) 5.5 Studenții cu dificultăți de limbaj și vorbire 5.6 Studenții cu condiții medicale 5.7 Studenții cu dizabilități ascunse sau psihiatrice 5.8 Studenții cu dizabilități mentale 	12 14 16 19 21 22 24 26 28
5.	Instrucțiuni de sănătate și siguranță	30
7.	Evaluarea corectă a studenților cu dizabilități	33
8.	Sfaturi la dezvăluiri	35
9.	Organizarea unui eveniment accesibil	37
10.	Ghid general de cum se pot face informațiile accesibile	42
11.	Lista de verificare a imprimărilor accesibile	44
12.	Introducere în accesibilitatea unei pagini web	45
13.	Alte linkuri utile	46

Appendix

No	Appendix
1.	Formular de evaluare a riscului
2.	Lista de surse

Recunoaștere

Acest document a fost realizat prin adăugarea mai multor surse. Pentru o lista completa va rugam sa vedeți Apendixul 2; Lista de surse

1. Modele ale dizabilității

Există două modele principale ale dizabilității: **Modelul medical** și **Modelul social**

Modelul medical

În sistemul medical, oamenii cu dizabilități sunt definiți de boala lor sau condiția lor medicală. Modelul medical privește dizabilitatea ca o problemă individuală. Promovează modul de privire a persoanelor cu dizabilități ca dependenți și având nevoie de tratament sau să fie îngrijiți și justifică astfel calea prin care persoanele cu dizabilități au fost excluse sistematic din societate. Persoana cu dizabilități este problema, nu societatea. Controlul locuinței este realizat de profesioniști, iar alegerea pentru a locui singur este limitată de opțiunile oferite și aprobate de un expert care “îi ajută”.

Modelul Medical este cel mai bine descris prin referire la Clasificarea Internațională a Deteriorărilor, Dizabilităților și Handicapurilor realizată de către Organizația Internațională a Sănătății în 1980. Clasificările se fac ținând cont de următoarele distincții:

Deteriorările sănătății sunt “orice pierdere sau anormalitate psihologică, fiziologică sau structura anatomică sau funcționare”

Dizabilitățile sunt “orice restricție sau lipsă (rezultat dintr-o deteriorare) a abilității de a realiza o activitate într-o manieră sau ținând cont de ceea ce este considerat normal pentru un individ”

Diagrama Modelului Medical

Modelul medical ține cont de ceea ce o persoană poate face:

Deteriorare	Dizabilitate
Utilizator de scaun cu rotile	Nu poate urca scările sau merge la magazine
Persoană cu probleme parțiale de vedere	Nu poate citi informația scrisă cu un font standard
Persoană cu afecțiuni ale creierului	Nu poate vorbi la fel de repede ca alte persoane

Persoanele cu dizabilități resping acest model. Ei spun ca acest model a dus la scăderea respectului propriu, nedezvoltarea abilităților vietii, educație slabă și un grad

mare de neangajări. Pe deasupra, toți recunosc că Modelul Medical duce la ruperea legăturilor naturale cu familiile, comunitatea și societatea în general.

Modelul social

Între 1960 și 1970 grupuri noi formate din persoane cu dizabilități au început să aducă schimbări în modul în care erau tratați sau priviți de societate. Definițiile alternative date dizabilității sau deteriorărilor de sănătate au fost dezvoltate și formează baza a ceea ce este cunoscut ca Modelul Social.

Deteriorările de sănătate este limitarea funcțională a individului cauzată de o deteriorare fizică, mentală sau senzorială.

Dizabilitatea este o pierdere sau limitare a oportunităților de a lua parte la viața normală în comunitate la un nivel egal cu alții și datorat unor bariere fizice sau sociale (Barnes 1994:2)

Dizabilitatea nu mai este văzută ca o problemă individuală ci ca un fapt social cauzat de politică, practică, atitudini și/sau mediul înconjurător. De exemplu, un utilizator de scaun cu roțile poate avea o dizabilitate fizică dar apare absența rampei care nu îi permite accesul în clădiri. Cu alte cuvinte, factorul dizabilității este un mediu inaccesibil.

Mișcarea persoanelor cu dizabilități consideră că, “cura” problemei referitoare la dizabilitate se afla în restructurarea societății. Ca și “cura” medicală, care se concentrează pe indivizi și deteriorările lor, aceasta este un scop realizabil și de care poate beneficia toată lumea. Acest lucru sugerează că dezavantajul individual sau colectiv al persoanelor cu dizabilități este datorat unei forme complexe a discriminărilor instituționale ca fundament al societății noastre, alături de sexism, rasism sau homofobie.

Modelul social se concentrează pe ridicarea barierelor sociale, mai degrabă decât pe ‘cura’ persoanelor care au probleme de sănătate.

Construcții prost realizate
Hipocriza
Lipsă locuri parcare
Educație scăzută
Sărăcie și venituri mici
Nivel de permitere scăzut

Transport inaccesibil
Izolarea familiilor
Lipsa lifturilor
Prejudicii
Lipsa locurilor de muncă

Modelul Medical vs. Modelul Social:

Modelul Medical	Modelul Social
Dizabilitatea este o 'tragedie personală'	Dizabilitatea este experiența opresiunii sociale
Dizabilitatea este o problema personală	Dizabilitatea este o problema socială
'Cura' este dată de medicație	Grupuri de întraajutorare și sisteme de care beneficiază enorm persoanele cu dizabilități
Dominanța profesională	Responsabilitate individuală și colectivă
Expertiza e făcută de personal calificat	Expertiza este experiența persoanelor cu dizabilități
Persoana cu dizabilități trebuie să se adapteze	Persoanele cu dizabilități ar trebui să primească afirmații
'Dizabilitatea' are o identitate individuală	Persoanele cu dizabilități au o identitate colectivă
Persoanele cu dizabilități au nevoie de ajutor	Persoanele cu dizabilități au nevoie de drepturi
Profesioniștii au controlul	Persoanele cu dizabilități trebuie să-și ia propriile decizii
Dizabilitatea este o scăpare politică	Dizabilitatea este o scăpare politică
Adaptări individuale	Schimbări sociale

2. Legislația dizabilității în CE

Politici europene referitoare la dizabilitate și Poziția persoanelor cu dizabilități

Obligația Modelului Social

Politica Comunității Europene referitoare la dizabilitate este construită pe explicarea obligației la modelul social al dizabilității. Ca o condiție a Departamentului Unității de Integrarea a Persoanelor cu Dizabilități de la Comisia Europeană:

CE privește dizabilitatea ca un rezultat al interacțiunilor dinamice dintre o persoană și mediu, incluzând construcțiile sociale, care duc la discriminare și stigmatizare. Este mediul care ar trebui adaptat pentru fiecare persoană, incluzând persoane cu dizabilități, prin scoaterea barierelor. (Goelen 2005)

Aceasta, duce la obligația unei apropieri bazate pe drepturile persoanelor cu dizabilități.

Dizabilitatea se bazează pe rezultate corecte iar discriminarea ar trebui eliminată. Politicile dizabilității ar trebui să urmeze o incluziune socială și o apropiere individualizată: dreptul de a avea acțiuni suplimentare care determină accesul la drepturi, adică oportunități egale. (Goelen 2005)

Bazele legale

Bazele legale pentru acțiunile CE este aceasta oferită de Articolul 13 al Tratatului European, ce datează din 1999, și care permite Consiliului European să „poată acționa pentru combaterea discriminărilor bazate pe sex, origine etnică sau rasială, religie sau credință, vârsta și orientare sexuală” (Goelen 2005).

A fost exprimată în diferite forme, cum ar fi Carta Drepturilor Fundamentale și, spre exemplu, în comunicatul Comisiei „*Spre eliminarea barierelor Europei pentru persoanele cu dizabilități*” (2000a).

Acțiunea împotriva discriminării

Directiva Comisiei Europene împotriva discriminării la nivel de religie sau credință, vârstă și orientare sexuală, interzice discriminarea prin standarde minime care sunt aplicate de-a lungul Uniunii Europene. Legile naționale determină forma exactă a implementării și statele membre pot impune mai multe cerințe dacă doresc, iar aceasta Directivă este doar un nivel de bază.

Directiva solicită angajatorilor (și celor care furnizează cursuri) să ofere „acomodare rezonabilă” pentru nevoile persoanelor cu dizabilități. Astfel, obligația pentru angajatori și cei care oferă cursuri nu este absolută: de exemplu, ei nu trebuie să plătească costurile acestor afaceri sau să accepte perturbări severe de la programele lor de instruire pe care le oferă. Directiva determină înțelegerea corectă a celor mai multe modificări necesare și care fac ca „acomodările rezonabile” să îmbunătățească poziția pe piața muncii a persoanelor cu dizabilități.

În principiu, statele membre ale CE ar trebui să folosească legea antidiscriminării din Decembrie 2003, dar în practică ei au cerut o extensie până în 8 decembrie 2006. Statele membre care au aderat în 2004 au trebuit să aibă aceasta legislație; legislație ce a fost cerută și Bulgariei și României, cele mai noi state care au aderat în 2007.

Statele membre care nu îndeplinesc obligațiile pot fi chemate în instanță la Curtea Europeană de Justiție de către Comisia Europeană. Un individ care nu poate să se redreseze deoarece guvernul național nu a introdus legislația ar trebui să obțină o compensație de la acel guvern. Acest proces cu multe stagii poate dura câțiva ani până va ajunge să fie implementat corect în toate statele membre.

Implicații pentru Educație și Instruire

Strategia Dizabilității UE permite șanse egale la educație de calitate și învățare pe tot parcursul vieții. Aceste două arii permit persoanelor cu dizabilități să participe activ în societate și să-și îmbunătățească calitatea vieții. Cei care oferă instruire vocațională și educație adulților au obligații echivalente față de angajatori în termenii evitării discriminării directe și indirecte.

Pentru mai multe informații vizitați:

http://ec.europa.eu/employment_social/disability/index_en.html

3. Legislația dizabilității în România

Legea privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu dizabilități (nr. 448/2006)

Această lege a fost republicată în 3 ianuarie 2008 și conține următoarele capitole:

- Capitolul I: Dispoziții generale, definiții și principii
- Capitolul II: Drepturile persoanelor cu dizabilități
- Capitolul III: Servicii și prestații sociale.
- Capitolul IV: Accesibilitate
- Capitolul V: Orientare, formare profesională, ocupare și angajare în muncă
- Capitolul VI: Încadrarea în grad de dizabilitate
- Capitolul VII: Parteneriate
- Capitolul VIII: Finanțarea sistemului de protecție pentru persoane cu dizabilități
- Capitolul IX: Răspunderea juridică
- Capitolul X: Dispoziții tranzitorii și finale.

Definiția dizabilității

„Persoanele cu handicap, în înțelesul prezentei legi, sunt acele persoane cărora, datorită unor afecțiuni fizice, mentale sau senzoriale, le lipsesc abilitățile de a desfășura în mod normal activități cotidiene, necesitând măsuri de protecție în sprijinul recuperării, integrării și incluziunii sociale”

Educație

Persoanele cu handicap au acces liber și egal la orice formă de educație, indiferent de vârstă, în conformitate cu tipul, gradul de handicap și nevoile educaționale ale acestora.

Persoanelor cu handicap li se asigură educația permanentă și formarea profesională de-a lungul întregii vieți.

Persoana cu handicap sau, după caz, familia ori reprezentantul legal constituie principalul factor de decizie în alegerea formei și tipului de școlarizare, precum și a unității de învățământ.

Accesibilitate

În vederea asigurării accesului persoanelor cu handicap la mediul fizic, informațional și comunicațional, autoritățile publice au obligația să ia următoarele măsuri specifice:

a) să promoveze și să implementeze conceptul Acces pentru toți, pentru a împiedica crearea de noi bariere și apariția unor noi surse de discriminare;

- b) să sprijine cercetarea, dezvoltarea și producția de noi tehnologii de informare și comunicare și tehnologii asistive;
- c) să recomande și să susțină introducerea în pregătirea inițială a elevilor și elevilor a unor cursuri referitoare la problematica handicapului și a nevoilor acestora, precum și la diversificarea modalităților de realizare a accesibilității;
- d) să faciliteze accesul persoanelor cu handicap la noile tehnologii;
- e) să asigure accesul la informațiile publice pentru persoanele cu handicap;
- f) să asigure interpreți autorizați ai limbajului mimico-gestual și ai limbajului specific persoanelor cu surdocecitate;
- g) să proiecteze și să deruleze, în colaborare sau în parteneriat cu persoanele juridice, publice ori private, programe de accesibilitate sau de conștientizare asupra importanței acestora.

4. Prejudicii și stereotipuri

Un **stereotip** este un concept sau imagine simplificată și/sau standardizată, care este comună unor oameni referitor la un alt grup. Stereotipiile pot fi pozitive sau negative și sunt generalizate de cunoașterea minimă sau limitată a unui grup de oameni. Aceste concepții simpliste, opinii sau imagini, sunt bazate pe atribuțiile ce le au în comun membrii unui alt grup.

Stereotipiile în sunt dăunătoare în sensul lor, ei fac rău prin **prejudecată și discriminare**. Prejudecata nu este numai o opinie sau credința, ci o atitudine ce include simțăminte precum disprețul, repulsia sau aversiunea. Discriminarea se referă atunci când o persoană este tratată mai puțin favorabil decât alta; tratamentul nu poate fi justificat și este rezultatul prejudecății.

Istoric, oamenii cu dizabilități au fost un stereotip realizat în diferite moduri. Unele din aceste stereotipuri a fost etichetarea persoanelor cu dizabilități, etichetare care persistă încă în mintea oamenilor. Informații incomplete, percepții greșite, izolare și segregarea au perpetuat multe stereotipuri. Vizualizarea unei persoane cu dizabilități sau a unui grup de persoane cu dizabilități ținând cont de limitele stereotipice ne face să vedem ce putem aștepta și cum putem răspunde.

Unele stereotipii referitoare la portretul persoanelor cu dizabilități este format din:

- Jalnic și patetic,
- Sinistru sau diavol
- Tragic dar mândru
- Caraghios/ ținta glumelor
- Agresiv / au un chip în umăr
- Povara
- Ne-sexual
- Incapabil de a participa în viața de zi-cu-zi

Oamenii cu dizabilități sunt adesea portretizați de media în diferite căi care au tendința de a reintroduce stereotipii negative. De exemplu, diabolicul Dr. No cu 2 proteze de mână din filmul cu James Bond; pateticul și schilodul Tiny Tim din “Colinda de Crăciun” a lui Charles Dickens; personajul autist al lui Dustin Hoffman în Rainman care era o povară pentru fratele sau; ciudatul Quasimodo care a fost etichetat de societate în Cicoșatul de la Notre Dame. Astfel de stereotipuri dezumanizează și consideră dizabilitatea ca o definiție caracteristică mai degrabă decât indivizii așa cum sunt.

Prejudicii

Comunitatea educațională oferă o importantă oportunitate de schimbare a acestor supoziții negative la nivel instituțional și să dezvolte o cultură care include recunoașterea și diversitatea valorilor.

Oamenii cu dizabilități sunt diferiți de persoanele care nu au dizabilități. Atașarea unei etichete cum ar fi “orb” sau “agorafobic” unui grup de oameni nu înseamnă ca toți sunt la fel și multe din acestea sugerează că în ochii unor persoane nu sunt plăcuți.

Supozițiile nu ar trebui făcute ca să aibă impact asupra condiției unui student, ei trebuie întrebați dacă colegii ar trebui să învețe despre nevoile pe care le au ei, permițând fiecăruia să-și controleze comportamentul de la început.

Terminologia și limbajul sunt foarte importante. Ele s-au schimbat de-a lungul anilor și uneori persoanele cu dizabilități nu au fost de acord ca terminologia să fie acceptată. În Secțiunea 5 este un ghid cu terminologia actuală acceptată.

În decursul unei săptămâni ziarele din Marea Britanie au folosit următoarele cuvinte pentru a descrie persoane cu dizabilități: „*ciudat*” de 10 ori; „*schilod*” de 20 de ori; „*handicapat*” de 34 de ori; „*cretin*” o dată; „*suferind*” de 45 de ori

Scope (2000) *Stop Press*

5. Eticheta dizabilității

Terminologia este importantă, deoarece cuvintele reflectă atitudinile și credințele noastre. Oricum, unii termeni au tendința de a nu reflecta cum persoanele cu dizabilități îi văd pe ceilalți. Folosiți cuvintele corecte. Aceasta nu este o “corectare politică” dar folosirea cuvintelor și limbajului adecvat cu persoane cu dizabilități și organizațiile care se ocupă de persoanele cu dizabilități care lucrează pentru a promova modelul social al dizabilității.

Persoanele cu dizabilități sunt foarte sensibile la conotațiile negative ale unor expresii. Unele persoane fără dizabilități ar putea privi ca improprie această preocupare pentru limbaj totuși limbajul conferă mesaje puternice și poate duce la o etichetare care dezumanizează sau minimalizează. Este foarte bine atunci când observi o grijă în alegerea cuvintelor de către cineva și elevii trebuie încurajați să fie sensibili la utilizarea limbajului.

Lista de mai jos este dinamică și poate fi schimbată ca răspuns la sugestiile și ideile persoanelor cu dizabilități:

Evitați	Folosiți următorii termeni
‘Dizabilul’ – folosirea acestui subiect colectiv, arată că toate persoanele cu dizabilități au aceleași nevoi și probleme, și consolidează separatismul față de restul societății	Persoane cu dizabilități
‘Surdul’	‘Persoane surde/dificil de a auzi oamenii’ (depinzând de un anumit grup) sau ‘dificultate de auz’
‘Surd și tăntălău’ sau ‘suro-mut’	‘O persoană care este surdă și nu poate vorbi’ sau ‘folosește limbajul mimico-gestual (LMG)’. LMG este limbajul recunoscut și pentru multe persoane surde este prima limbă.
‘Orbul’	‘Persoană oarbă’ sau ‘persoane cu vedere parțială’ sau ‘persoane cu dificultăți vizuale’
‘viguros, sănătos, normal’	Persoane fără dizabilități
Persoane cu dizabilități’ – ‘Modelul Social’ al dizabilității privește persoanele ca având o dificultate, dar devenind ‘persoană cu dizabilități’ datorită atitudinilor și acțiunilor societății	‘Persoane cu dizabilități’ sau ‘persoane cu dificultăți’
‘Handicapat, infirm, invalid’	‘Dizabil’ sau ‘persoană cu dizabilitate’, sau mai cunoscut, o ‘persoană cu dificultăți de mobilitate’
‘Victimă a ‘ sau ‘suferind de’	‘are (o dificultate)’, ‘o persoană cu’ și evitarea folosirii etichetelor medicale care definesc persoanele prin dizabilitatea lor
‘legat de scaun cu roțile’ sau ‘limitat la un	‘Utilizator de scaun cu roțile’ sau ‘o

Evitați	Folosiți următorii termeni
scaun cu roțile'	persoană ce folosește scaun cu roțile'
'Un epileptic'	'O persoană cu epilepsie'
'Un spastic'	'O persoană cu paralizie cerebrală'
'Mintal, pacient mintal, schizofrenic, lunatic, psiho, etc.'	'O persoană cu probleme sau dificultăți ale sănătății mintale'
'Retardat'	'O persoană cu dizabilități de învățare/ dificultăți de învățare'
'Pitic' sau 'liliputan'	'Creștere limitată' sau 'statură scundă'
'Nimerește, ortografiază, atacă'	'Acaparări'

Cuvinte politicoase obișnuite:

- Evitați să etichetați persoanele cu sau fără dizabilități. Nu faceți presupuneri cu privire la prezența sau absența unei dizabilități, unele persoane ascund dizabilitățile așa cum ar fi epilepsia sau astmul. Etichetele medicale nu sunt de dorit și sunt greșite deoarece doi oameni nu se aseamănă. Etichetele medicale nu spun nimic despre individ și tind să întărească stereotipurile persoanelor cu dizabilități cum ar fi pacienții, fără putere și pe deplin dependenți de profesia de medic.
- Este dezumanizant să vorbești persoanelor în termenii unei condiții. Nu vorbiți despre dislexic sau despre un epileptic – este de preferat să spui că el/ea are dislexie; el/ea are epilepsie.
- Nu folosiți cuvântul dizabilitate ca și un substantiv (dizabilul), acesta implică un grup omogen separat de restul societății. Fiecare este un individ, persoanele cu dizabilități nu constituie un grup aparte.
- Tratați adulții într-o manieră adecvată adulților, nu tratați de sus
- Oferiți asistență unei persoane cu dizabilitate dar așteptați până când oferta d-voastră a fost acceptată înainte de a oferi ajutor. Nu presupuneți că știți cel mai bine cum să fiți de ajutor, ascultați orice fel de instrucțiuni.
- Nu vă simțiți jenați de folosirea unor expresii comune cum ar fi "Înțeleg ce vrei să spui"
- Realizați un contact vizual și vorbiți direct persoanei cu dizabilitate și nu printr-un însoțitor
- Realizați un contact fizic cu persoana cu dizabilitate în concordanță cu situația respectivă în același mod în care ați face-o cu o altă persoană.

5.1 Studenții cu dizabilități fizice

Este important să menționăm că dizabilitatea fizică nu afectează capacitatea intelectuală sau abilitatea procesului de informare. Dificultățile de vorbire și limitările fizice sunt în mod obișnuit un rezultat al pierderii controlului motor – prin procese care nu afectează.

Unele dizabilități fizice și medicale pot afecta comunicarea. Spre exemplu, unui individ îi poate lua ceva timp să termine o frază sau o propoziție și trebuie să-i fie permis lucrul acesta. El/ea nu se pot simți confortabil la prezentările orale datorită dizabilității. Ca în toate situațiile, cel mai bine este să se discute modalitatea în care elevul se poate concentra asupra lucrului și cum se poate comunica mai bine.

După o zi de cursuri, elevul cu dizabilități e posibil să aibă nevoie de mai mult timp, deoarece energia pentru activitățile zilnice este mai mică decât a altor elevi. Căile de acces pentru scaunele cu roțile sunt folosite pentru alte circuite decât pentru persoanele cu dizabilități – e posibil să le ia mult timp să se miște între clase sau să piardă pauzele deoarece le ia prea mult timp să meargă dintr-un loc în altul. Ca un rezultat, studenții cu dizabilități se pot simți mai obosiți.

Eticheta:

- Nu folosiți expresia „legat de scaun cu roțile”, un scaun cu roțile este un mod de mișcare și o libertate pentru aceia care au probleme de mobilitate. Folosiți mai bine expresia „utilizator de scaun cu roțile”
- Înclinarea scaunului cu roțile este similară cu înclinarea unei persoane și este considerată deranjantă. Scaunul este o parte a corpului unei persoane.
- Nu atingeți sau încercați mobilitatea unei persoane, cum ar fi cu cârjele, fără a avea acordul persoanei
- Când vorbiți cu o persoană în scaun cu roțile încercați să vă puneți la nivelul ei – stați jos lângă el/ea, nu în picioare. Oricum, evitați să stați în picioare, lucru care poate părea că vreți să-i dominați.
- Nu împingeți scaunul cu roțile. Utilizatorii de scaune cu roțile se mișcă singuri, oricum, dacă au nevoie de ajutor atunci când întâlnesc obstacole, vor solicita ajutorul.

Strategii de lucru:

- Oferiți timp suficient pentru a discuta nevoile elevului înainte / în timpul primei sesiuni.
- Oferiți-i timp suficient pentru a se mișca dintr-un loc în altul
- Verificați dacă clasele sunt accesibile. Verificați aranjamentul scaunelor pentru a permite accesul scaunului cu roțile – precum și o ruta în clasă. Verificați dacă ușile sunt grele. Cât durează până iese din clădire? E nevoie de timp extra când plouă?
- Asigurați-vă că notițele sunt așezate acolo unde scaunul cu roțile poate ajunge

- Verificați ce echipamente sunt necesare, verificați dacă e nevoie de spațiu în clasă sau lângă clasă. E necesară o formă specială pentru a se așeza?
- Aranjamente la examinări: va necesita timp mai mult sau un copist?

5.2 Studenții care sunt orbi sau au vedere parțială

Este important să vă gândiți cât de mult vederea unui student a fost luată în considerare la materialele de curs și prezentările făcute. Unii oameni au vederea în ceață, sau nu pot judeca distanța și viteza, sau nu pot distinge între obiectele care au culori asemănătoare sau umbre. Alții pot fi capabili să vadă lucrurile care sunt foarte aproape de ei dar nu văd la distanțe mari, în timp ce alții au o arie restrictivă de vedere (ex. vedere de tunel). Cei mai mulți ce au probleme de vedere au semne ajutătoare, și numai o proporție mică (aprox. 4%) nu văd deloc.

Cei mai mulți folosesc vederea ca sursă primară pentru obținerea informațiilor, nu numai pentru citire și scriere ci și pentru interacțiuni sociale și activități practice de zi cu zi. A fi orb poate pune un student într-un dezavantaj educațional, mulți studenți și-au completat cu succes cursurile și au obținut slujbe.

Nu toți cei care sunt orbi sau parțiali orbi folosesc bastonul alb, citesc Braille sau au un câine ghid. Un student poate fi considerat în mod legal ca fiind orb, atunci când are nevoie de ajutor în învățare / trăire.

Auzirea și ascultarea au un rol important în procesul de învățare a studenților care sunt orbi sau parțiali orbi. Este important de reținut faptul că ei nu sunt capabili să citească limbajul corpului sau expresiile faciale, interpretarea atitudinilor lor se face ținând cont de tonul și volumul vocii. Pot fi absenți sau dezinteresați atunci când se vorbește deoarece nu au prins firul conversației.

Eticheta:

- În anumite ocazii, prezentați-vă clar și introduceți și pe ceilalți prezenți și poziția lor față de voi.
- Nu porniți de la premiza că această persoană are nevoie de ajutorul d-voastră. Când oferiți asistență unei persoane cu dificultăți de vedere întrebați-l direct ce trebuie să faceți, dar în general oferiți-i brațul. Trebuie să îl ghidați doar.
- Când ghidați pe cineva, oferiți instrucțiuni / descrieri clare, spre exemplu: „aici este o treaptă în jos” nu „asta e o treaptă”
- Când oferiți un loc, plasați mâna persoanei pe spatele scaunului și spuneți-i ceea ce ați făcut.
- În conversațiile de grup referiți-vă la persoană folosindu-i numele atunci când vreți să-l introduceți într-o discuție.
- Nu-i lăsați să vorbească într-o cameră goală. Spuneți-le că conversația s-a terminat și vă mutați.
- Când întâmpinați pe cineva într-o cameră în care nu a mai fost, faceți o scurtă descriere „geografică” (mărime, ferestre, ușa) și conținut (mobila, oamenii)
- Vorbiți cu proprietarul unui câine ghid dacă mâna sa stă pe spatele câinelui – e posibil să aibă nevoie de ajutor.

- Lăsați ușile larg deschise sau închise.

Strategii:

- Cei mai mulți studenți preferă modul de comunicare folosind înregistrările, cel mai comun fiind prin scriere mare, Braille/Moon, banda, înregistrări digitale, email, texte existente sau combinații ale acestora.
- Scrierea mare este un material pe care se imprimă cu litere mari. Este recomandabil un font minim de 14 și preferabil de 16-18. Poate fi realizată prin xeroxarea mărită sau prin producerea de caractere mari direct din computer – este de preferat imprimarea decât xeroxarea. Oricum, mulți studenți găsesc dificil să scaneze imprimarea mare și își pierd concentrarea repede.
- Unii studenți pot folosi CCTV (circuit închis TV) care oferă o versiune mărită a paginii pe ecran. Ei pot găsi folositor să folosească un soft de computer care mărește scrisul (de exemplu Microsoft Windows are Opțiuni de Accesibilitate care permite modificări de rezoluție, culoare și mărime.
- Unii studenți au nevoie să folosească o bandă sau un înregistrator digital pentru a înregistra discuțiile din clasă / oră. Acest lucru se leagă de faptul că e necesară multa concentrare, memorare și practică. Oricum, e mult mai dificil să scaneze materialele și studentul trebuie să fie de altfel foarte organizat.
- Unele softuri au fost realizate recent și au recunoaștere vocală (de exemplu DragonDictate și ViaVoice – la Mac care necesită instruire și practică. E de asemenea disponibil și verificatorul de vorbire „Texthelp!”
- Unii studenți pot solicita un scrib
- Încurajați oamenii să stea acolo unde pot auzi / vedea bine (pentru cei care pot vedea ceva). Amintiți-vă că și câinele ghid are nevoie de pauză. De asemenea este important să spuneți colegilor că, câinele muncește și nu trebuie hrănit sau răsfățat.
- Păstrați spații largi și deschise pentru a evita obstrucționările – verificați să nu se lovească la cap
- Asigurați-vă ca lumina este bună, ajustările minore pot face o diferență imensă. Solicitățile vor fi diferite de la o persoana la alta, lumina orbitoare poate fi la fel de problematică ca și întunericul. Discutați în particular cerințele elevului. Ajustările minore pot face o diferență mare și sunt în general necostisitoare; spre exemplu, schimbarea becului. Meditatorii / tutorii trebuie să stea în fața studenților, nu cu spatele la fereastra deoarece fața lor va sta în umbră.
- Oferiți instrucțiuni și explicații clare. Studenții cu dizabilități de vedere e posibil să nu aibă experiența în realizarea de discursuri scurte și să facă rezumat la ceea ce s-a explicat
- Examinările, lucrul de baza și testele necesită aranjamente speciale. Studenții pot avea nevoie de scris mare, cititor, sau echipament special cum ar fi

scanner, PC sau cameră separată. Ei au nevoie să repete înaintea examinărilor.

- Fiți pregătiți să acceptați alternativele orale dacă scrisul nu este esențial. Poate un student să dea examen online?
- Citiți cu voce tare tot ceea ce este scris pe proiector sau în PowerPoint. Fiți siguri că, cursurile și materialele citibile sunt disponibile în avans – în scriere mare (mărire la xerox / creșterea fontului) pentru cei cu probleme de vedere. Oferirea de materiale în avans va permite elevului să facă o copie în Braille / înregistreze conținutul.
- Unii studenți cu vedere parțială pot adopta un limbaj al corpului / poziție a capului atunci când citesc sau scriu – așa lucrează ei cel mai bine.
- Oferiți o lista de cărți la începutul cursului pentru acei studenți ce au nevoie să le înregistreze sau să le scrie în Braille.

5.3 *Studentii care sunt surzi sau parțial surzi*

Studentii cu probleme de auz depind de informațiile pe care ei le văd. Elevii cu dificultăți de auz pot depinde de vederea lor pentru a comunica, de exemplu citirea vorbită, citirea pe buze, limbajul mimico-gestual. În unele cazuri pot folosi microfoane sau aparate auditive. Tineți cont că dificultățile studenților surzi pot fi și culturale. Spre exemplu, în limbile străine fonetica și ortografia sunt diferite, deci dificil de învățat.

Mulți studenți surzi sau cu probleme auditive folosesc aparate auditive, chiar dacă ei folosesc și alte forme de comunicare. Aceste aparate amplifică sunetele, dar deși toate sunetele sunt amplificate în mod egal, zgomotul de fond poate fi o problemă pentru ei.

Eticheta:

- Dacă sunteți cu cineva care citește pe buze (numai 3 din 10 cuvinte sunt vizibile pe buze):
 - Uitați-vă la el
 - Menține-ți ritmul vorbirii normal, dar mai rar
 - Folosiți expresii faciale, limbajul corpului și gesturi, dacă este necesar
 - Tineți capul drept atunci când vorbiți
 - Asigurați-vă că gura nu vă este acoperită de mână, țigară, barbă și nu mestecați gumă
- Nu faceți presupuneri despre abilitatea persoanelor de a comunica sau despre modul în care o vor face. Întotdeauna asigurați-vă de modul de comunicare al persoanei. Dacă o propoziție nu este înțeleasă corect sau nu e auzită, recurgeți la modalitatea scrisă a acesteia.
- Asigurați-vă că este destulă lumină pe fața d-voastră atunci când vorbiți.
- Dacă un interpret de limbaj al semnelor este alături de o persoană surdă pentru a o ajuta în înțelegere, întotdeauna stați cu fața, și vorbiți cu persoana surdă.
- Amintiți-vă ca țipatul NU ajută. Creșterea volumului vocii nu poate compensa lipsa auzului.
- Când doriți să vorbiți, fiți siguri că persoana cu probleme de auz este atentă și se uită la dvs. Pentru a-i atrage atenția, folosiți câteva gesturi sau o atingere ușoară pe umăr.
- Încercați să aveți zgomotul de fond la nivel minim atunci când lucrați în grup, și nu uitați să luați în considerare și un spațiu alternativ dacă e prea mult zgomot.

Strategii:

- Persoanele care depind de ochii lor pentru a 'auzi' nu vor fi capabile să-și ia notițe atunci când citesc pe buze sau se uită la un interpret, așa că este folositor să le dați niște notițe sau să rugați un alt student să îi dea copii după notițe.
- Nu vorbiți grupului stând cu spatele la ei în timp ce scrieți pe tablă. Evitați să umblați prin clasă, doar dacă trebuie să stați cu fața la studentul cu probleme de auz atunci când vorbiți.
- Dacă aveți barbă sau mustață, păstrați-o cât mai scurtă
- Anunțurile importante, conceptele cheie și cuvintele tehnice ar trebui scrise pe tablă sau date ca rezumat.
- Amintiți-vă că vorbirea neinteligibilă nu este o reflecție a abilităților sau înțelegerii. Încurajați studenții să contribuie la discuții. Aveți răbdare, fiți prietenos și alocați mai mult timp pentru comunicare.
- Studenții cu probleme de auz pot avea dificultăți cu gramatica. E posibil ca ei să nu poată să-și folosească prima limbă învățată (limbajul mimico-gestual) .
- Considerăm că cel mai bun loc pentru un interpret e să stea astfel încât să nu fie distras de restul grupului. Discutați acest lucru cu un student.
- Unii studenți au nevoie să-și înregistreze cursurile, alții au nevoie de un interpret sau cineva care să le ia notițe. Oferiți timp unui interpret ca să transpună în limbaj mimico-gestual, de exemplu, atunci când puneți întrebări, permiteți unei persoane cu dificultăți de auz să răspundă. Faceți scurte pauze la sesiunile foarte lungi pentru a oferi o scurtă pauză celui care interpretează – transpunerea în limbaj mimico-gestual este o muncă solicitantă.
- Lucrul în grup cu oamenii cu probleme de auz poate fi dificil, deoarece ei nu știu cine vorbește și trebuie să vadă dacă interpretul lor este prezent. Plasarea unui microfon poate ajuta, dar studenții trebuie încurajați să indice prin gesturi când încep să vorbească.
- Dacă este necesar un interpret, profesorul / instructorul va avea nevoie să aibă timp mai mult pentru a-i da timp interpretului să transpună în limbaj mimico-gestual ceea ce se discută.

5.4 **Studentii cu dificultăți specifice de învățare (Dislexia)**

Experiența dificultăților de învățare este specifică individului și poate fi găsită la persoane având diverse nivele de inteligență. O dificultate specifică de învățare poate fi exprimată în diferite forme, spre exemplu în vorbire, citirea comprehensivă, citirea rapidă, numărătoare, abilități organizaționale, conceptul de spațiu/timp, scris de mână sau abilități sociale. Stresul exacerbează aceste dificultăți și este unul dintre cele mai frustrante aspecte atât pentru individ cât și pentru mediator/tutor și poate duce la inconsistență în performanța de-a lungul timpului.

Eticheta:

- Evitați discuțiile cu problemele elevului în fața altor studenți – respectați confidențialitatea.
- Fiți discret; nu faceți caz despre un student care are nevoie de sprijin suplimentar.

Strategii:

- Unii studenți dislexici folosesc software de recunoaștere vocală (de exemplu Dragon Dictate sau pentru Mac – Via Voice) foarte folositoare, dar necesită instruire și practică. Există de asemenea și verificatorul de vorbire “Texthelp!” Verificați dacă studenții știu de aceste tehnologii.
- Folosiți prezentări vizuale suplimentare cum ar fi PowerPoint, proiector, diagrame, hațuri mici, grafice.
- Oferiți un sumar concis, clar structurat, în forma scrisă sau vorbită dacă este posibil, pentru a oferi o idee clară a sesiunii.
- Încercați să puneți întrebări într-un mod direct. Abstactizările inutile sau limbajul foarte elevat poate duce la confuzii. Oferiți o listă a conceptelor cheie, termenilor speciali și a termenilor tehnici.
- A nu putea citi este asociat la unele persoane cu a nu fii inteligent. Aceasta este un stigmat atașat, așa că fiți puțin sensibil. Mulți elevi care au dislexie nu au o părere bună despre ei și au nevoie de încurajare și întărire pozitivă.
- Permiteți înregistrarea orei de curs / seminar, pentru o transcriere ulterioară.
- Elevii cu acest tip de dificultate nu sunt în mod vizibil cu dizabilități; întradevăr, unii se simt insultați la folosirea termenului ‘dizabil’ în relație cu ei. Este important ca personalul să fie sensibil la nevoile indivizilor care adesea primesc puțină simpatie deoarece nu există semne vizibile ale dificultății lor.

5.5 Elevii cu dificultăți de limbaj și vorbire

Unii elevi au dificultăți în comunicarea verbală. Aceasta poate fi datorată din incapacitatea de a articula sunetele, sau ca o problemă de înțelegere sau de redare a gândurilor în cuvinte scrise sau vorbite (disfazie). Dificultatea nu poate fi observată imediat, deoarece unii oameni au un limbaj corect și înțeleg bine, vorbesc despre rezultate concrete, dar au mari probleme în chestiuni abstracte. Pentru alții dificultatea este imediat observată, ca de exemplu, dacă un student are bâlbâială severă. Acest lucru cauzează dificultăți de comunicare care nu pot fi cunoscute, sau pot fi asociate cu acele condiții ca paralizie cerebrală care poate afecta orice grup muscular incluzând pe cei ai feței.

Deoarece învățarea normală implică în mod considerabil comunicarea, în special prin vorbire, orice dificultate în această arie poate conduce la izolare și stres.

Eticheta:

- Fiți calm; oferiți persoanei mai mult timp pentru a completa ceea ce vrea să zică.
- Unii apreciază ajutorul în completarea propozițiilor lor – verificați care sunt preferințele lor.
- Unii vor dori să comunice cu ajutorul computerului cu un senzitor de vorbire.
- Aceia care au dificultăți de receptare a limbajului pot avea probleme în înțelegerea întrebărilor sau, atunci când cer să îndeplinească o sarcină – aveți răbdare, alocați mai mult timp pentru ca informația să fie asimilată.

Strategii:

- Recunoașteți potențialul elevului – au o problemă de vorbire nu un IQ scăzut.
- Elevii cu astfel de dificultăți pot găsi meditarii/ tutori individuali sau un alt grup care lucrează mai mult provocând și vor avea nevoie de timp pentru a câștiga încredere. Meditarii/ tutorii pot ajuta prin punerea unor întrebări ușoare care să necesite răspunsuri scurte.
- Stresul adesea exacerbează problema. Încurajați și oferiți-le mult sprijin.
- Ascultarea cuiva care se chinuie pentru a spune câteva cuvinte este adesea stânjenitoare. Păstrați-vă calmul și priviți buzele persoanei.
- Evaluările bazate pe răspunsuri verbale sau discuții au nevoie de a fi modificate.
- Verificați cu studentul dacă vrea sau nu să discute cu alți elevi modul în care ei pot fi de folos în timpul orelor. Studentul poate dori să facă acest lucru singur, dar acest lucru poate fi clarificat înainte.

5.6 Elevii cu condiții medicale

Cei mai mulți oameni au avut experiența bolii într-un mod sau altul din când în când, dar adesea acest lucru a fost doar temporar. Alții, au probleme pe termen lung sau permanent ce a apărut din naștere sau au fost dobândite în decursul vieții. Efectele acestora depind de vârsta persoanei, circumstanțe și natura condițiilor și / sau tratament.

Mulți sunt afectați de stres și mediul înconjurător. Pentru unele acestea cauzează dizabilități fizice sau senzoriale, dar pentru cei mai mulți energia lor este cea mai afectată. Acest lucru înseamnă că o planificare regulată a activităților cu posibilitatea de întârziere / stagnare a termenelor finale este importantă. Acest considerent este important atunci când elevii au puțin timp și e nevoie să țină pasul cu colegii, să ceară noi studii.

Elevii ce au astfel de condiții nu se privesc ca având o dizabilitate și uneori nici nu o pomenesc în foile de înscriere că au anumite cerințe speciale. Oamenii cu astfel de condiții pot considera un prejudiciu de la cei din jur dacă dezvăluie condiția lor. În mod particular este important ca să se știe că meditorii / tutorii să fie empatici cu elevii având astfel de dizabilități ascunse.

Eticheta:

- Evitați să discutați condiția elevului în fața celorlalți elevi – respectați confidențialitatea.
- Fiți discret, nu faceți un caz din elevii care trebuie să părăsească sala pentru puțin timp, de exemplu, să mănânce în timpul orei sau facă drumuri dese pentru a rezolva nevoile personale.
- Unii elevi au nevoie de spațiu privat pentru a-și lua medicamentele sau face injecții; alții au nevoie de un spațiu pentru odihnă.

Strategii:

- Dacă un meditor/tutor consideră că sănătatea elevului nu e bună, e bine să vorbească cu ei despre acest lucru. Meditorii / tutorii pot, desigur, sugera variații de la tratamentul prescris, oricum, dacă tratamentul pe care îl au este nefolositor / inadecvat, trebuie mers la doctorul curent pentru o nouă prescripție.
- Stresul datorat noilor situații sau presiunilor pot afecta unii oameni, spre exemplu, pe cei ce suferă de astm. Încercați să faceți studentul să se simtă bine, liniștit și sigur pe el. Ajutați-l să se pregătească pentru examene sau evaluări și să se liniștească deoarece presiune în aceste condiții crește considerabil.
- Mediul fizic îi poate afecta, în special anumite condiții, ca de exemplu praf, fum, igrasie pot declanșa un atac asmatic. Elevii obișnuiesc să aibe medicația cu ei, iar meditorii/tutorii ar trebui să știe unde este necesar ajutorul.
- Dieta și “perioadele de masă” sunt părți cruciale de tratament în anumite condiții și trebuie luate în considerare.
- Elevii nu pot aprecia nivelurile de stres (stres pozitiv, stres pasionant) ce poate apărea la locul de muncă, și unii elevi cu condiții medicale pot apărea ca

'dizabili'. Meditatorii / tutorii trebuie să fie sensibili la presiuni suplimentare / cereri ale elevului și să fie pregătiți pentru ajutor dacă este necesar.

- Pentru unii oameni, sănătatea și siguranța trebuie luate în considerare, iar persoanele cu condiții medicale tind să aibă o idee realistă a limitărilor lor, dar pentru oamenii cu epilepsie incontrolabilă, ca exemplu, este necesar să se discute siguranța unor activități în particular, privitor la lucrul în laborator, situații practice de muncă sau excursii.

5.7 Elevii cu dizabilități ascunse sau dizabilități psihiatrice

Este important să realizăm că unele dizabilități sunt invizibile față de ceilalți cu care intrăm în contact în viața de zi cu zi. Oricum, condiții precum durerile cronice, epilepsia sau problemele psihiatrice pot afecta grav viața de zi cu zi a persoanei. Unele din cele mai comune diagnostice pentru condiții pe termen lung ce pot afecta pe unii oameni sunt:

artrită	scleroză multiplă
astm	cancer
diabet	distrofie musculară
epilepsie	fibroză chistică
narcolepsie	vătămări ale capului
durere cronică	dizabilități psihiatrice
HIV/SIDA	boala Crohn

De multe ori efectul opus al acestora le poate afecta condiția, uneori mai mult decât boala în sine. De exemplu, un student poate fi afectat de oboseală sau stres sau medicamentele pe care le ia ce îi pot determina slăbiciune și/sau slabă concentrare.

Drogurile folosite pentru controlul diferitelor boli și condiții medicale au nevoie să fie bine cunoscute pentru a se cunoaște și efectele adverse. Profesorii trebuie să discute aceste lucruri cu elevii lor pentru a evita apariția unor surprize neplăcute la teste sau evaluări. O mare considerație trebuie acordată și unor prelungiri de cursuri.

Pentru unii oameni, sănătatea și siguranța ar trebui luate în considerare, în timp ce persoanele cu condiții medicale au tendința de a avea o idee realistă a limitărilor lor.

Eticheta:

- Evitați să discutați condiția elevului în fața celorlalți elevi – respectați confidențialitatea.
- Fiți discret, nu faceți un caz din elevii care trebuie să părăsească sala pentru puțin timp, de exemplu să mănânce în timpul orei sau facă drumuri dese pentru a rezolva nevoile personale.
- Unii elevi au nevoie de spațiu privat pentru a-și lua medicamentele sau face injecții; alții au nevoie de un spațiu pentru odihnă.

Strategii:

- Stresul sau presiunea care apare în noile situații îi pot afecta, spre exemplu, pe cei ce suferă de astm. Încercați să faceți elevii să se simtă bineveniți, liniștiți și încrezători.
- Mediul fizic îi poate afecta, în special anumite condiții, ca de exemplu praf, fum, igrasie pot declanșa un atac asmatic. Elevii obișnuiesc să aibe medicația cu ei, iar meditorii/tutorii ar trebui să știe unde este necesar ajutorul.

- Elevii pot fi forțați să lipsească la ore de curs datorită unor probleme de sănătate. Profesorii îi pot ajuta, prin punerea la dispoziție a unor elevi asistenți, care îi vor ajuta cu materialele de curs, asigurându-se că au primit notițele de curs.
- Dacă elevii pot lucra numai un număr limitat de ore, permiteți extinderea timpului pentru realizarea evaluării – dar țineți cont – aceasta poate fi realizată în două etape și se poate finaliza printr-o revizuire a ceea ce s-a făcut.
- Ajutați elevii să își administreze timpul și să își organizeze munca; pauzele trebuie introduse pentru o mai bună coordonare.
- Poate fi de ajutor identificarea unui “cap” al grupului care să ofere notițe pentru copiere, elevilor care au lipsit.

5.8 Elevii cu dificultăți ale sănătății mintale

Oricine are experiența unor perioade de stres sau nefericire, dar reacția unor oameni în această perioadă este atât de severă încât determină apariția unor simptome psihice sau comportamentale. Pentru alții, balanța chimică sau condițiile medicale sunt cauza comportamentelor care includ agresiune sau obsesie repetativă.

Unele persoane se nasc cu aceste tipuri de dificultăți (ex. Sindromul Asperger) în timp ce la alții se dezvoltă condițiile (ex. depresia). Unele dificultăți sunt temporare și pot fi tratate, cu succes, cu medicamente, odihnă și/sau consiliere. Altele sunt pe termen lung și persoana poate experimenta perioade cu o sănătate foarte bună, alternate cu perioade proaste de sănătate.

Persoanele cu dificultăți ale sănătății mentale adesea suferă de lipsa autoconfidenței. Este esențial ca profesorii să promoveze autoevaluarea care face rezultate pozitive în termeni de învățare efectivă.

Eticheta:

- Evitați să discutați condiția elevului în fața celorlalți elevi – respectați confidențialitatea.
- Fiți discret, nu faceți un caz din Elevii care trebuie să părăsească sala pentru puțin timp, de exemplu să mănânce în timpul orei sau facă drumuri dese pentru a rezolva nevoile personale.
- Unii elevi au nevoie de spațiu privat pentru a-și lua medicamentele sau face injecții; alții au nevoie de un spațiu pentru odihnă.

Strategii:

- Persoanele cu dificultăți ale sănătății mintale pot experimenta respingerea din partea celorlalți care nu înțeleg nevoile lor. Stabiliți o bună relație prin o multitudine de încurajări ce poate fi de un real ajutor. Discutați problemele pe cât posibil cu fiecare elev în parte pentru a vedea în ce situații se simt cel mai bine și le pot face față.
- Elevii pot câteodată necomunicativi sau disruptivi datorită neînțelegerii sarcinilor, sau se simt în inadecvat la solicitări. Fiți conștienți de posibilitatea de a permite tutorilor să intervină și să încerce să combată ciclul de eșecuri.
- La timp ca elevii să se acomodeze cu noile situații, să-și dezvolte încrederea în sine și să-și demonstreze abilitățile. Permiteți-le să se acomodeze cu acestea.
- Evaluarea, în particular evaluările formale și examinările pot fi foarte stresante pentru elevi, acest lucru poate duce la scăderea performanțelor. Practica și asigurările verbale pot ajuta elevii să treacă peste anxietate.
- Unii elevi pot avea nevoie de un consilier personal și pot fi încurajați să le solicite ajutorul.

- Ocazional, elevii ce iau medicamente pot experimenta efectele adverse cum ar fi moleșeala. Fiți conștienți că performanța este afectată. Este recomandat a se face o evaluare a riscului dacă cursul include activități și materiale cu potențial riscant.

6. Probleme de sănătate și siguranță

Persoanele cu dizabilități percep altfel decât alții riscurile legate de sănătate și siguranță - acesta nu este cazul nostru. O ocazie în mediu creează un risc al siguranței pentru oricine. Profesorii au responsabilitatea să realizeze contactul cu toți elevii, ceea ce duce la un mediu mai sigur, ceea ce duce la învățare.

Persoanele cu dizabilități își cunosc limitele și adesea este inevitabil pentru noi a le spune că e ceva periculos pentru ei, spre exemplu realizarea unui experiment științific necesită o foarte bună dexteritate manuală și deci e periculos și dificil pentru cineva cu artrită severă; oricum, persoanele au diferite experiențe a condițiilor și fiecare caz trebuie studiat pe o bază individuală înainte de a decide ajustările pentru practică. În exemplul de mai sus, o ajustare poate fi dată de faptul că altcineva va face activitatea sub ghidarea elevului.

Evaluarea riscului

Ce este evaluarea riscului?

Evaluarea riscului este o simplă examinare realizată cu atenție pentru a vedea ce poate răni oamenii și cum se poate realiza așa ceva, astfel că profesorii și instructorii pot vedea dacă sau nu pașii urmați sunt suficienți pentru a se supune legislației privind sănătatea și siguranța, dar și practica efectuată în siguranță.

Definițiile hazardului și riscului au fost adoptate și au fost de ajutor pentru a înțelege ce este implicat:

- Hazard înseamnă o întâmplare neașteptată care poate duce la răni (ex. chimicale, electricitate, lucrul pe scară, etc.);
- Riscul este o probabilitate, mare sau mică, prin care cineva poate fi rănit datorită hazardului.

Evaluarea riscului și dizabilitatea

Lucrând împreună, profesori, instructori și elevi cu dizabilități pot înțelege problemele legate de sănătate și siguranță în relație cu un curs particular. Procesul se derulează bine când profesorul sau instructorul implică elevul cu dizabilități și se gândește la circumstanțele lor individuale.

Profesorii și instructorii trebuie:

- să fie siguri că conduc riscul pentru fiecare;
- ia în considerare dizabilitatea, evitând supozițiile;
- implică elevii cu dizabilități în realizarea evaluării riscului și realizează 'ajustări rezonabile';
- consultă, dacă e necesar; alte persoane care au experiența potrivită;
- revizuieste situația dacă este necesar, lucrând cu elevul cu dizabilități și/sau cu reprezentantul lui.

Evaluarea riscului poate fi avută în vedere prin următorii pași:

Asigurați-vă că evaluarea riscului este completată în colaborare cu elevul și toate informațiile sunt considerate ca fiind confidențiale și depozitate în concordanță cu politica organizației de protejare a datelor. Vezi Formularul de Evaluare a Riscului (Apendix 1)

1. Identificați hazardurile potențiale pentru elev – Listați hazardurile importante pe care le evaluați. Luați în considerare evaluarea riscului hazardurilor care pot cauza rănirea unui persoane sau afecta mai multe persoane, ex. lucrul la anumite tipuri de mașini, cu lichide fierbinți, etc.

2. Detaliați cum elevul poate fi rănit în timp ce desfășoară această activitate.

3. Controlul riscului: Ce acțiune s-a luat pentru a controla riscul? Puneți accentul pe controlul și reducerea riscului, nu pe mutarea completă a riscului, ex. folosirea unui ferăstrău cu lanț la un curs de chirurgie pe copaci. Hazardul principal este dat de acțiunea de tăiere a fierăstrăului, riscul este rănirea serioasă a brațului sau mâinii. Normal, metodele de control a riscului sunt folosite pentru dispozitivele de siguranță și gărzi, restricția folosirii este dată de persoane competent sau instruit și de sisteme de izolare care prevăd o folosire neautorizată.

Studiu de caz:

Un elev cu epilepsie necontrolată de medicamente a aplicat pentru un curs de chirurgie pentru copaci. Urmând o discuție detaliată cu un elev referitor la frecvența și natura duratei lor precum și posibilele complicații, s-a decis ca elevul să nu fie admis la curs. Posibilitatea (riscul) ca persoana cu dizabilități să-și cauzeze răniri singur și/sau pe alții datorită unui accident datorită fierăstrăului (hazardul) a fost substanțial, și nici un control nu a putut fi aplicat pentru a putea garanta că riscul a fost eliminat.

4. Nivele de risc:

	Foarte neplăcut dacă se întâmplă (nu se știe istoria răului)	Neplăcut dacă se întâmplă (secvențe neplăcute de evenimente ce pot cauza vătămare)	Posibil să se întâmple (previzibile dar în circumstanțe neuzuale)	Probabil să se întâmple (previzibile sub circumstanțe normale – au apărut înainte)	Sigur să se întâmple (vătămare cunoscută ce s-a întâmplat la evenimente anterioare)
Impact neglijabil (nu există vătămare vizibilă)	SCĂZUT	SCĂZUT	SCĂZUT	SCĂZUT	SCĂZUT
Impact neînsemnat (vătămări minore - nu necesită pauză mare de timp)	SCĂZUT	SCĂZUT	SCĂZUT	MEDIU	MEDIU
Impact moderat (vătămări care necesită perioadă scurtă de repaos)	SCĂZUT	SCĂZUT	MEDIU	RIDICAT	RIDICAT
Impact sever (Pierdere de timp - accident cu răni majore)	SCĂZUT	MEDIU	RIDICAT	RIDICAT	RIDICAT
Impact foarte sever (Dizabilitate pe termen lung sau moarte)	SCĂZUT	MEDIU	RIDICAT	RIDICAT	RIDICAT

5. Dacă nu sunteți satisfăcut cu prezentarea metodelor de control al riscului, adresați-vă unui supervisor sau al membru calificat din personal.

Nivel de risc	Acțiune propusă
SCĂZUT	Este un risc minim pentru elev sau alții. Ei pot lua parte la curs, chiar dacă niste ajustări minore sunt solicitate.
MEDIU	Este un risc moderat al elevului sau altora. Discutați ce ajustări rezonabile se pot face pentru a reduce riscul.
RIDICAT	Este un risc foarte ridicat. Nu pot participa la curs. Profesorul sau instructorul ar trebui să-i sfătuiască să caute un curs alternativ.

7. Evaluarea corectă a elevilor cu dizabilități

Luați în considerare când alegeți metode de evaluare faptul că elevii cu dizabilități sunt dezavantajați.

Ortografie și gramatică

Dacă un elev este evaluat pe baza unor lucrări scrise este important să știți că un elev cu dislexie sau dificultăți de învățare face erori de ortografie și gramatică, doar dacă aceste aspecte sunt explicate și justificate ca parte a cerințelor de evaluare.

Feedback

Permiteți elevilor să ofere un feedback, ideal ar fi în word sau electronic, într-o manieră clară și consistentă căci comentariile scrise de mână sunt adesea dificil de citit de către elevii cu dislexie.

Câteva exemple de ajustări acceptabile ce pot fi luate în condiții de examinare:

- Timp extra
- Timp extra on-line
- Venire alternativă
- Extinderea datei de înregistrare a candidatului
- Tehnologie asistivă (soft de citire / vorbire ecran)
- Soft de activare vocală
- Deschiderea mai devreme a setului extern de materiale de evaluare (cu o oră înainte de examen)
- Mărirea folior nemodificate
- Mărirea folior modificate
- Mărirea evaluării pe ecran
- Material de evaluare în Braille
- Materiale de evaluare cu modificare de limbă
- Material de evaluare în limbaj mimico-gestual
- Material de evaluare pe hârtie colorată
- Denumirea culorilor
- Material de evaluare în format audio
- Folosirea TIC (procesoare de word)
- Răspunsuri verbale folosind echipamente electronice de înregistrare
- Răspunsuri în limbaj mimico-gestual
- Răspunsuri în Braille
- Cititor
- Scrib

- Interpret de limbaj mimico-gestual
- Prompter (numai pentru Certificate de Competență)
- Asistent practic
- Transcriptor / transcriere

8. Sfaturi

Înainte de întâlnirea cu un elev cu dizabilități

- Fiți discret, nu faceți un caz din elevii care trebuie să părăsească sala pentru puțin timp, de exemplu să mănânce în timpul orei sau facă drumuri dese pentru a rezolva nevoile personale.
- Persoanele cu dificultăți ale sănătății mentale adesea suferă de lipsa autoconfidenței. Este esențial ca profesorii să promoveze autoevaluarea care face rezultate pozitive în termeni de învățare efectivă.
- Elevii pot fi forțați să lipsească la ore de curs datorită unor probleme de sănătate. Profesorii îi pot ajuta, prin punerea la dispoziție a unor elevi asistenți, care îi vor ajuta cu materialele de curs, asigurându-se că au primit notițele de curs.
- Ajutați elevii să își administreze timpul și să își organizeze munca; pauzele trebuie introduce pentru o mai bună coordonare.
- Poate fi de ajutor identificarea unui “cap” al grupului care să ofere notițe pentru copiere, elevilor care au lipsit.

La întâlnire

- Dieta și “perioadele de masă” sunt părți cruciale de tratament în anumite condiții și trebuie luate în considerare.
- Unii elevi au nevoie de spațiu privat pentru a-și lua medicamentele sau face injecții; alții au nevoie de un spațiu pentru odihnă.
- Mediul fizic îi poate afecta, în special anumite condiții, ca de exemplu praf, fum, igrasie pot declanșa un atac asmatic. Elevii obișnuiesc să aibă medicația cu ei, iar meditorii/tutorii ar trebui să știe unde este necesar ajutorul.
- Stresul adesea exacerbează problema. Încurajați și oferiți-le mult sprijin.
- Ascultarea cuiva care se chinuie pentru a spune câteva cuvinte este adesea stânjenitoare. Păstrați-vă calmul și priviți buzele persoanei.
- Verificați cu studentul dacă vrea sau nu să discute cu alți elevi modul în care ei pot fi de folos în timpul orelor. Studentul poate dori să facă acest lucru singur, dar acest lucru poate fi clarificat înainte.
- Elevii cu astfel de dificultăți pot găsi meditari/ tutori individuali sau un alt grup care lucrează mai mult provocând și vor avea nevoie de timp pentru a câștiga încredere. Meditarii/ tutorii pot ajuta prin punerea unor întrebări ușoare care să necesite răspunsuri scurte.
- Unii apreciază ajutorul în completarea propozițiilor lor – verificați care sunt preferințele lor.
- Unii vor dori să comunice cu ajutorul computerului cu un sintetizator de vorbire.

După întâlnire

- Fiți calm; oferiți persoanei mai mult timp pentru a completa ceea ce vrea să zică.
- Fiți discret; nu faceți caz despre un student care are nevoie de sprijin.
- Anunțurile importante, conceptele cheie și cuvintele tehnice ar trebui scrise pe tablă sau date ca rezumat.
- Nu vorbiți grupului stând cu spatele la ei în timp ce scrieți pe tablă. Evitați să umblați prin clasă, doar dacă trebuie să stați cu fața la studentul cu probleme de auz atunci când vorbiți.

- Studenții cu probleme de auz pot avea dificultăți cu gramatica. E posibil ca ei să nu poată să-și folosească prima limbă învățată.
- Persoanele care depind de ochii lor pentru a 'auzi' nu vor fi capabile să-și ia notițe atunci când citesc pe buze sau se uită la un interpret, așa că este folositor să le dați niște notițe sau să rugați un alt student să îi dea copii după notițe.

9. Organizarea unui eveniment accesibil

Dacă nevoile delegaților potențiali sunt luate în considerare la planificarea unui eveniment, este mult mai sigur ca evenimentul să fie accesibil, și problemele potențiale scad în mod semnificativ datorită planificării personalului.

Înainte de eveniment:

Evenimentul trebuie să aibă acces și intrări accesibile:

- Lăsați arii și locuri de parcare pentru mașinile persoanelor cu dizabilități cât mai aproape de ușa principală;
- Eliberați clădirea de orice obstrucționări;
- Dacă sunt scări la intrare, trebuie să fie accesibilă o rampă de siguranță sau un lift, ce va permite persoanelor cu dizabilități să fie independente;
- O ușă principală accesibilă; ce poate permite accesul și unui scaun cu rotile;
- Uși cu sisteme de intrare accesibile;
- Puneți semne, acolo unde este necesar, intern și extern la toate intrările, camerele, lifturi, toalete, cafenea și alte facilități, incluzând temporar semne ce oferă direcții și identificarea ariilor de acces la eveniment;
- Leșiri complet accesibile și bine marcate dacă au loc proceduri de evacuare, asistați persoanele cu dizabilități să iasă în caz de urgență, incluzând proceduri alternative acolo unde nu sunt disponibile lifturi;
- Un sistem permanent de inducție, sau un sistem infra-roșu, sau alte sisteme care să emită sunete dacă este necesar. Acolo unde este acces public, se folosesc astfel de sisteme, există și moduri alternative de comunicare și informații de urgență trebuie realizate în mod clar atât pentru organizatori cât și pentru participanți.

Spații pentru liberă circulație și arii accesibile pentru eveniment:

- Coridoarele și ariile de recepție trebuie să fie eliberate de orice obstacole;
- Toate camerele evenimentului la un singur etaj, sau rampele și/sau lifturile să fie la dispoziția persoanelor pentru a le muta între camere în timpul pus la dispoziție;
- Trebuie să fie suficient loc în cameră pentru a permite mișcarea de jur împrejurul meselor și scaunelor;
- Faceți rost de mai multe tipuri de scaune, cu sau fără brațe/perne/spătare, ajustabile ca înălțime și mese care pot fi accesibile pentru utilizatorii de scaune cu rotile. Trebuie aranjat un spațiu suficient pentru a permite utilizatorilor de scaun cu rotile, dar și altor persoane pentru a se putea mișca ușor și de a se putea așeza acolo unde doresc;
- Nu trebuie să existe zgomot de fond, ex. zgomotoasele sisteme de încălzire sau muzica dată silențios;
- Camerele să fie curate și, acolo unde este posibil să se folosească lumina naturală;
- Mesele, tablele, flipchart-urile și alte tipuri de mobilier sau echipament trebuie să fie accesibile utilizatorilor de scaune cu rotile;
- Este important ca orice loc de vorbire/scenă să fie accesibil.

Facilități suplimentare incluzând lifturi, toalete accesibile, locuri de exerciții, facilități pentru bufet sau restaurant:

- Lifturile cu butoane tactile și poziționate la înălțimea accesibilă pentru utilizatorii de scaune cu rotile dar și pentru persoane cu dizabilități, să fie destul de largi pentru a permite accesul utilizatorului de scaun cu rotile și persoanei care îl însoțește;

- Platforme/lifturi, acolo unde este posibil, și care să poată fi utilizat în mod independent de către persoanele cu dizabilități;
- Cel puțin o toaletă unisex accesibilă, foarte clar semnalizată;
- Oferirea de spațiu pentru odihnă, spațiu pentru exerciții și oferirea de castoane cu apă pentru câini însoțitori, în special dacă evenimentul este de lungă durată;
- Facilități la cafenea și restaurant care să fie accesibile pentru utilizatorii de scaune cu rotile, incluzând teșgele, baruri, mese, scaune mobile, dar și informații în formate accesibile.

Accesibilitatea publicității:

- Informațiile, incluzând postere, pliante și afișe, trebuie să fie disponibile în formate alternative și puse la dispoziția participanților în formatul lor preferat.

Înregistrarea:

- Cerințele specifice și nevoile participanților se fac în timpul înregistrării.

Aranjamente pentru Suport Lingvistic Profesional (SLP):

- SLP dacă se solicită, trebuie rezervat cu cât mai mult timp înainte;
- Când un eveniment organizat ține mai mult de o oră, doi SLP trebuie rezervați;
- La cele mai multe evenimente și în special evenimente deschise, este o bună practică de a rezerva un SLP care să fie disponibil. Altfel, puteți planifica cu grijă formele de înregistrare, cu solicitările notate, și e posibil ca să aveți persoane ce au cerințe suplimentare de acces;
- Pentru a-l familiariza pe SLP cu subiectul întâlnirii, poate fi un avantaj oferirea agendei de lucru, prezentărilor, etc. înainte de eveniment. În particular, ei trebuie să aibă în avans, un glosar de acronime, cuvinte străine, cuvinte de specialitate și tehnice;
- Nevoile SLP trebuie notate, ex. scaun fără brațe, etc.

Structura programului și menționarea vorbitorilor, instructorilor, prezentatorilor, liderilor de ateliere și alt personal:

- Faceți locuri de acces către locurile de acces pentru persoanele care așteaptă și permiteți scurte pauze la fiecare 20-30 de minute înainte ca SLP să fie implicat;
- Faceți prezentări scurte ale vorbitorilor, instructorilor și prezentatorilor, nu numai în program dar și în prezentări și în locurile de acces;
- Asigurați-vă că prezentatorii, facilitatorii și liderii de ateliere au un program cu problemele pe care le vor comunica, incluzând introducerile pentru practici inclusive, pauze scurte, discuții, luarea deciziilor și exerciții, pentru a oferi tuturor participanților acces liber la materiale;
- Toate atelierele trebuie să aibă hârtie de scris pentru fiecare participant. Acestea trebuie așezate pe mese înainte de începerea întâlnirii. Dacă acest lucru se face înainte de eveniment, unele persoane nu pot participa;
- Asigurați-vă că SLP, asistenții personali și avocații sunt disponibili pentru participanții la ateliere, precum și la evenimentul principal, dacă este necesar, să ofere sprijin facilitatorului sau interpretului sau să explice cum pot oamenii să fie implicați activ;
- Organizatorii trebuie să verifice dacă personalul de sprijin, cel de la recepție, catering și securitate, sunt conștienți de bunele practici față de persoanele cu dizabilități, în special atunci când se folosește ca locație pentru eveniment un hotel.

Prezentările:

- Verificați dacă prezentările și foile de lucru, produse pentru participanți, vor fi accesibile în diferite formate realizate înainte de începerea evenimentului;
- Acolo unde este posibil, folosiți proiectoare, graficele și diagramele trebuie evitate, doar dacă informația oferită participanților poate fi oferită într-un format accesibil. Dacă se utilizează diagrame și imagini vizuale la eveniment, ele trebuie descrise participanților, dar există posibilitatea să se solicite să nu se descrie;
- Toți SLP trebuie să aibă copii ale materialelor prezentate în avans, înainte de întâlnire. Ei trebuie să aibă copii după toate prezentările verbale, în mod particular acronimele, cuvintele străine, cuvinte tehnice sau de specialitate;
- Dacă se utilizează un proiector, imprimarea trebuie să fie cu caractere mari și cu spații între paragrafe și cât mai puține rânduri;
- Evitați folosirea prezentărilor pe un fond colorat. Dacă sunt alese culori, alegeți o tipărire care să fie contrastantă cu fondul;
- Când se folosește un proiector, flipchart sau prezentare Power Point, fiecare idee trebuie citită cu voce tare, iar imaginile și diagramele trebuie descrise. Citirea este bună și pentru interpreții de limbaj mimico-gestual, care lucrează când nu există materiale prezentate și în alte formate cum ar fi Braille;
- Prezentați ideile principale în diverse moduri, cum ar fi vizual, auditiv și tactil;
- Filmele ar fi ideal să fie subtitrate. Conținutul trebuie de asemenea explicat/cu referințe orale;
- Cel puțin un microfon fără fir trebuie să fie disponibil pentru a permite participanților să adreseze întrebări sau comentarii vorbitorilor sau prezentatorilor;
- Trebuie avut în vedere și acei participanți care solicită să li se înregistreze prezentarea.

Vorbitorii:

- Amintiți vorbitorilor că trebuie să evite folosirea abrevierilor, jargoanelor, termenilor tehnici sau de specialitate în prezentările lor, deoarece e posibil să nu fie înțelese de participanți sau să se asigure că, dacă folosesc acești termeni să îi explice în cadrul prezentării;
- Vorbitorii trebuie să vorbească clar, nu prea repede și cu fața la audiență, evitând ținerea mâinilor pe lângă față;
- Vorbitorii trebuie să fie conștienți că o bună iluminare facilitează citirea pe buze. Ei trebuie să stea în concordanță cu sursele de iluminare și să evite a sta cu spatele la ferestre. Totodată asigurați-vă că interpretul de limbaj mimico-gestual poate fi văzut și când lumina se diminuează;
- Vorbitorii trebuie să își țină prezentările în concordanță cu timpul alocat în program;
- Vorbitorii trebuie să nu meargă în fața SLP în timp ce ei vorbesc;
- Poate fi necesar ca vorbitorii să repete întrebările adresate de auditoriu.

Aranjamente pentru înregistrare și afișare:

- Oferiți înainte de eveniment scurte instrucțiuni personalului de la intrări;
- Puneți semne mari care să indice drumul către camere și facilități;
- Mesele de la recepție unde se înregistrează participanții, trebuie să fie accesibile și persoanelor cu dizabilități, incluzând și spații pentru scaune cu rotile;
- Trebuie să existe scaune libere la recepție și la locul de înregistrare;
- Dacă este necesar, SLP să fie la recepție și la locul de înregistrare;
- Hărțile și informațiile, incluzând semnele pentru ateliere, trebuie realizate într-un format accesibil;
- Ecusoanele sunt ușor de utilizat. Ele trebuie pregătite în avans, și folosiți caractere mari. Când ecusoanele sunt scrise la eveniment, trebuie să puneți la dispoziție multe pixuri de diferite mărimi;

- Acolo unde este necesar folosiți sisteme de sonorizare, verificați-le cum funcționează, și indicațiile clar tuturor participanților;
- Rezervați scaune dacă este nevoie, ex. participanții care nu văd sau au dificultăți de auz se pot simți mai bine în rândurile din față; dacă se poate așezații mai aproape de SLP.

Aranjamente și cerințe pentru camere pentru cei ce sosesc înainte de eveniment:

- Interpretul de limbaj mimico-gestual trebuie să stea în fața ușii sau acolo unde nu există distracții externe;
- O cameră pentru interpretul de limbaj mimico-gestual și participanți trebuie să fie disponibilă, iar interpretul să poată beneficia de ea, evitând să aibă umbre pe fața sa;
- Când se citește un text care nu este afișat nicăieri, camera trebuie aranjată astfel încât toți participanții să beneficieze de acest serviciu;
- Asigurați-vă că camera este aranjată pentru a permite mișcarea în jurul meselor, scaunelor și echipamentelor, iar obstacolele trebuie eliminate înainte de sosirea participanților;
- Asigurați-vă că toți participanții pot alege unde doresc să stea;
- Temperatura din camera unde se desfășoară evenimentul trebuie reglată, iar lumina trebuie verificată pentru a fi posibilă orice cerință ulterioară;
- Verificați dacă funcționează, toate echipamentele și microfoanele;
- Asigurați-vă că toate echipamentele, gustările și resursele sunt accesibile pentru toți participanții și prezentatorii;
- Verificați ca toate ieșirile de urgență să fie disponibile și că procedurile de urgență sunt cunoscute de toți organizatorii;
- Verificați ca toate toaletele să fie accesibile și libere de orice obstacole sau materiale de curățare.

În timpul evenimentului

- Fiți binevoitor și asistați persoanele dacă au nevoie;
- Semnele clare și simple pot ajuta persoanele să ajungă la camera unde se ține evenimentul;
- Informați participanții că s-a făcut curățenie înainte de eveniment. Informații unde sunt toaletele, extincătoarele, etc.;
- Amintiți personalului să vadă ce se întâmplă, sau dacă se uită ceva, ex. genți pe podea, etc.;
- Unele persoane vor avea nevoie de ajutor individual, ex. explicațiile cum să ajungă la ieșirile de urgență;
- Va fi de ajutor prezentarea unor reguli, ex. procedurile de a pune întrebări și răspunsuri;
- Dacă locurile sunt alocate, fiți siguri că persoanele cu dizabilități nu stau toți împreună sau stau departe de SLP;
- Dacă sunt fotografi sau evenimentul se filmează, trebuie ca persoanele să fie informate dacă accepta ca fotografii să le facă poze. Unele persoane pot fi sensibile la flashurile aparatelor foto;
- Prezentați organizatorii astfel ca persoanele să știe cui pot solicita ajutor;
- Când luminile se diminuează pentru prezentări, asigurați-vă că persoanele pot vedea interpretii;
- Microfoanele portabile sunt bune pentru primirea de întrebări din partea audienței;
- Oferiți SLP pauze regulate.

10. Ghid general pentru a face informația accesibilă

Prezentarea informației

- Folosiți un limbaj simplu și propoziții simple. Acestea fac ca informația să fie mai ușor de înțeles pentru toată lumea.
- Păstrați aceeași machetă la publicațiile regulate, cum ar fi spre exemplu, un ziar lunar. Dar asigurați-vă că sunteți flexibil și oferiți informațiile în diverse moduri.
- Folosiți un font Arial 12 la un text normal. Dacă solicitați ceva, folosiți font de 20 la persoanele cu dificultăți vizuale și minim 14 la persoanele cu dificultăți de învățare.
- Folosiți propoziții simple, texte clare, punctuație simplă, fără jargoane, acronime sau abrevieri.
- Evitați literele de tipar, italice sau subliniate. Ele fac ca textele să fie greu de citit.
- Folosiți textul cu aliniat.
- Planificați ceea ce vreți să scrieți. Tăiați orice detaliu care nu este necesar și prezentați ideile importante într-o ordine logică.
- Folosiți un limbaj activ și personal. Folosiți ,tu' și ,eu' pentru a face ceea ce ați scris mult mai clar și mai direct.
- Dacă este necesar oferiți informații în diferite formaturi. Formate alternative includ ,citirea ușoară' (puteți găsi mai multe informații la persoanele cu dizabilități de învățare), Braille, casete video și audio, limbaj mimico-gestual, și alte limbaje diferite.
- Dacă folosiți informații produse de altă organizație, rugați să vă permită să folosiți informația în diferite formate astfel ca să le puteți oferi cui are nevoie. Dacă sunt furnizori de servicii, aceștia au reguli conforme cu legislația pentru persoane cu dizabilități pentru a oferi informațiile în acest mod.

Folosiți imagini

- Imaginile, atunci când sunt folosite corect, pot face scrierea mai ușoară iar înțelegerea mult mai atractivă.
- Folosiți imagini, precum fotografiile, desenele și simbolurile pentru a vă ajuta la text. Faceți ca materialele să fie lizibile, chiar și pentru persoane care nu au abilități bune de citire.
- Este bine să folosiți doar câte o imagine și evitați amestecul de fotografii, desene și imagini.
- Imaginile trebuie să arate persoane cu diferite culturi, persoane cu dizabilități, etc. Ele pot prezenta clădiri importante sau oameni.
- Este recomandat să plasați imaginile în dreapta textului.
- Oamenii preferă pozele colorate, mai degrabă decât cele alb cu negru.

- Desenele nu trebuie să fie copilăroase sau abstracte.
- Cele mai bune desene sunt adesea cele simple – ele nu trebuie să fie prea ‘încărcate’.
- Fiți atenți la folosirea umorului la portrete. Umorel poate distrae sau poate aduce confuzie asupra mesajului și adesea poate ofensa unele persoane.
- Multe persoane pun fotografia celui ce a scris articolul sau scrisoarea la sfârșit.

Folosiți fotografiile

- În general, fotografiile sunt cele mai populare mijloace imagistice pentru cititori.
- O fotografie poate avea o multitudine de informații și poate fi ‘citită’ ușor.
- Fotografiile pot ajuta la descrierea unei persoane sau clădiri.
- Trebuie să solicitați permisiunea dacă doriți să folosiți fotografiile persoanelor cu care lucrați.
- Fotografiile trebuie făcute pentru a fi siguri că prezintă o idee clară. Spre exemplu, o fotografie cu o persoană poate arăta dacă este fericită, arată dacă este distrasă de un zgomot extern, etc.
- Trebuie să știți că fotografiile nu se pot fotocopia bine.

11. Listă de verificare pentru imprimare accesibilă

Asigurați-vă că:

- Folosiți un font simplu și clar, preferabil Arial, Tahoma, Sans Serif sau Comic Sans;
- Mărimea fontului este de minim 12;
- Textul este aliniat la stânga;
- Macheta este păstrată la fel;
- Cuvintele nu sunt despărțite între rânduri;
- Nu sunt cuvinte scrise numai cu litere mari;
- Nu sunt litere în format italic;
- Nu sunt cuvinte subliniate;
- Textul nu ajunge la margine și nici o imagine sau textură;
- Hârtia nu e lucioasă;
- Foaia este destul de groasă pentru ca textul să nu poată fi văzut de pe cealaltă parte;
- Este un contrast bun între scris și culoarea foii;
- Există spațiu între paragrafe;
- Toate textele sunt orizontale;
- Există spațiu suficient între coloane;
- Informația nu e oferită numai cu imagini, diagrame sau culori

12. Introducere în accesibilitatea web

Ce înseamnă accesibilitatea web

Una dintre caracteristicile de bază ale lumii în care trăim este accesul la informație, iar una dintre principalele căi de acces spre informație este internetul. Din păcate, în forma în care se prezintă cea mai mare parte a site-urilor web în acest moment, problema accesibilității este doar una secundară. Dacă ar fi să încercăm o definiție a acestui principiu, s-ar putea spune că accesibilitatea este forma prin care se oferă acces la informație, într-un fel sau în altul, persoanelor dezavantajate.

Cel mai edificator exemplu în acest sens îl reprezintă persoanele cu handicap de vedere care nu pot naviga pe internet în aceeași manieră în care o face majoritatea dintre noi. Din acest motiv, site-urile web trebuie să le pună la dispoziție mijloace alternative de a le face cunoscut conținutul.

Accesarea paginilor web și a conținutului lor prezintă o varietate de probleme pentru persoanele cu afecțiuni fizice, senzoriale sau cognitive. Foarte mulți dintre cei 37 de milioane de cetățeni ai Europei cu incapacități/invalidități pot să nu fie capabili să acceseze informația și serviciile asociate atunci când folosesc noile mijloace de comunicare. Odată cu dezvoltarea serviciilor guvernamentale on-line, a apărut un risc serios în ceea ce privește excluziunea socială a unui procent mare din populație.

De exemplu, persoanele care au afecțiuni vizuale sau orbii, găsesc că este foarte dificil, dacă nu chiar imposibil, să acceseze documente electronice așa cum sunt paginile web cu diverse tipuri de browsere și alte dispozitive ajutătoare pe care ei le folosesc în mod frecvent. Cei care sunt surzi pot avea nevoie să folosească porțiuni audio captate într-un anumit fel din fișierele multimedia sau o persoană care nu percepe total sau parțial culorile poate avea nevoie să utilizeze tabele statistice proprii.

De ce accesibilitatea web e importantă?

Una dintre țintele specifice planului de acțiune este aceea de a îmbunătăți accesul la web pentru populația cu diverse tipuri de incapacități/invalidități: acesta este subiectul acestei Comunicări și recomandările sale. Populația cu incapacități/invalidități și persoanele în vârstă se confruntă cu barierele tehnice privind capacitatea de acces la Internet. Provocările accesibilității cu care s-au confruntat aceștia, dar și alți utilizatori ai Internet-ului pot să conducă la situația în care se pot soluționa multe pe baza metodelor de codificare, potrivite cu construcția site-urilor web și conținutul lor și aplicarea unor reguli simple de înlănțuire și structură la proiectarea paginilor web.

Această comunicare despre accesibilitatea site-urilor web publice și a conținutului lor este încă unul dintre exemplele de efort concentrat necesar pentru a înlătura barierele de acces și pentru asigurarea faptului că viitoarele tehnologii și sisteme nu vor crea dificultăți suplimentare, noi pentru persoanele cu incapacitate/invaliditate.

Una dintre țintele specifice planului de acțiune este aceea de a îmbunătăți accesul la web pentru populația cu diverse tipuri de incapacități/invalidități: acesta este subiectul

acestei Comunicări și recomandările sale: <http://www.legi-internet.ro/index.php?id=149&L=2>

Realizarea unui web accesibil

Această comunicare despre accesibilitatea site-urilor web publice și a conținutului lor este încă unul dintre exemplele de efort concentrat necesar pentru a înlătura barierele de acces și pentru asigurarea faptului că viitoarele tehnologii și sisteme nu vor crea dificultăți suplimentare, noi pentru persoanele cu incapacitate/invaliditate.

Unul din rolurile www.w3.org/WAI/ este de dezvoltare a unor ghiduri și tehnici care să descrie soluții pentru softurile de Web și pentru dezvoltatorii de Web. Aceste ghiduri WAI sunt considerate ghiduri la **standarde internaționale** pentru accesibilitatea Web.

Realizarea propriului site accesibil

Multe persoane cu dizabilități care utilizează internetul sunt de părere că site-urile sunt dificil sau chiar imposibil de utilizat datorită modului în care sunt concepute. La Cadbury se fac toate eforturile pentru a furniza acces la informațiile disponibile tuturor clienților noștri și acest lucru este valabil și pentru aceste siteuri.

Suntem conștienți de tipurile de tehnologie adaptativă folosită de persoanele cu dizabilități și la ora actuală reconcepem paginile din portofoliul nostru de site-uri pentru a asigura compatibilitatea cu cât mai multe dintre aceste sisteme posibil. Modificările avute în vedere includ menținerea unui text clar, formatarea modului de prezentare și a tabelelor și asigurarea faptului că link-urile descriu în mod adecvat site-urile cu care fac legătura.

Evaluarea accesibilității siteului

Cei care sunt surzi pot avea nevoie să folosească porțiuni audio captate într-un anume fel din fișierele multimedia iar o persoană care nu percepe total sau parțial culorile poate avea nevoie să utilizeze tabele statistice proprii. Există alte metode importante pentru persoane cu incapacități/invaliditate care sunt accesibile multimedia, cu acces independent de dispozitiv, au cadre etichetate și tabele corespunzătoare de marcare.

Accesarea paginilor web și a conținutului lor prezintă o varietate de probleme pentru persoanele cu afecțiuni fizice, senzoriale sau cognitive. Cei cu incapacități/invalidități foarte grave pot să nu fie capabili să acceseze informația și serviciile asociate atunci când folosesc noile mijloace de comunicare.

Pentru mai multe informații

Site-ul [WAI](http://www.w3.org/WAI/) oferă ghiduri și resurse pentru a te ajuta să faci paginile web accesibile.

Resursele relatate pentru realizarea unui site web accesibil sunt disponibile și la alte organizații care pot fi găsite pe web.

13. Alte legături folositoare

Învățare accesibilă

RNIB See It Right Guidelines

Alternativele informative - un ghid ce oferă informații accesibile

<http://www.informationalternatives.co.uk/clearprint.htm>

TechDis - serviciu educațional, ce lucrează în UK, în domeniul accesibilității și incluziunii. <http://www.techdis.ac.uk>

Key2Access - specialiști e-Learning în accesibilitate <http://www.key2access.co.uk>

EmpTech - oferirea de resurse de informare în tehnologii asistive care sunt realizate pentru a-i ajuta pe cei cu dificultăți specifice sau probleme de muncă pentru a studia mai efektiv <http://www.emptech.info>

Educație & Angajare

Skill - societate națională ce promovează oportunitățile pentru tinerii și adulții cu orice fel de deficiență, care au mai mult de 16 ani, pentru educație și angajare <http://www.skill.org.uk>

Realising Potential – forumul cu angajatori pentru persoane cu dizabilități <http://www.realising-potential.org>

General

Equality & Human Rights Commission - campioni în egalitate și drepturi pentru toți, luptând pentru eliminarea discriminării, reducerea inegalității, protejarea drepturilor umane și realizarea unor relații, asigurându-se că fiecare are șansa de a participa în societate. <http://www.equalityhumanrights.com>

British Dyslexia Association (BDA) – vocea persoanelor dislexice <http://www.bdadyslexia.org.uk>

CONFIDENȚIAL

Formular de evaluare a riscului (față)

Numele elevului:		Titlul cursului:	
Locația activității:			

Ce poate cauza rănirea? Introduceți fiecare hazard	Cum poate fi elevul rănit?	Care sunt riscurile de control existente și planificate?	Nivel de risc rezidual scăzut/mediu/ridicat	Este nevoie de acțiuni viitoare?

Semnătură elev:		Semnătură evaluator:	
Data:		Data:	

NB: Asigurați-vă că evaluarea riscului este completată în colaborare cu elevul și toate informațiile sunt considerate ca fiind confidențiale și depozitate în concordanță cu politica organizației de protejare a datelor.

- 1. Identificați hazardurile potențiale pentru elev –** Listați hazardurile importante pe care le evaluați. Luați în considerare evaluarea riscului hazardurilor care pot cauza rănirea unui persoane sau afecta mai multe persoane, ex. lucrul la anumite tipuri de mașini, cu lichide fierbinți, etc.
- 2. Detaliați cum elevul poate fi rănit în timp ce desfășoară această activitate.**
- 3. Controlul riscului:** Ce acțiune s-a luat pentru a controla riscul? Puneți accentul pe controlul și reducerea riscului, nu pe mutarea completă a riscului, ex. folosirea unui ferăstrău cu lanț la un curs de chirurgie pe copaci. Hazardul principal este dat de acțiunea de tăiere a fierăstrăului, riscul este rănirea serioasă a brațului sau mâinii. Normal, metodele de control a riscului sunt folosite pentru dispozitivele de siguranță și gârzi, restricția folosirii este dată de persoana competent sau instruit și de sisteme de izolare care prevăd o folosire neautorizată.
- 4. Nivele de risc**

	Foarte neplăcut dacă se întâmplă (nu se știe istoria răului)	Neplăcut dacă se întâmplă (secvențe neplăcute de evenimente ce pot cauza vătămare)	Posibil să se întâmple (previzibile dar în circumstanțe neuzuale)	Probabil să se întâmple (previzibile sub circumstanțe normale – au apărut înainte)	Sigur să se întâmple (vătămare cunoscută ce s-a întâmplat la evenimente anterioare)
Impact neglijabil (nu există vătămare vizibilă)	SCĂZUT	SCĂZUT	SCĂZUT	SCĂZUT	SCĂZUT
Impact neînsemnat (vătămări minore - nu necesită pauză mare de timp)	SCĂZUT	SCĂZUT	SCĂZUT	MEDIU	MEDIU
Impact moderat (vătămări care necesită perioadă scurtă de repaos)	SCĂZUT	SCĂZUT	MEDIU	RIDICAT	RIDICAT
Impact sever (Pierdere de timp - accident cu răni majore)	SCĂZUT	MEDIU	RIDICAT	RIDICAT	RIDICAT
Impact foarte sever (Dizabilitate pe termen lung sau moarte)	SCĂZUT	MEDIU	RIDICAT	RIDICAT	RIDICAT

5. Dacă nu sunteți satisfăcut cu prezentarea metodelor de control al riscului, adresați-vă unui supervisor sau al membru calificat din personal.

Nivel de risc	Acțiune propusă
SCĂZUT	Este un risc minim pentru elev sau alții. Ei pot lua parte la curs, chiar dacă niște ajustări minore sunt solicitate.
MEDIU	Este un risc moderat al elevului sau altora. Discutați ce ajustări rezonabile se pot face pentru a reduce riscul.
RIDICAT	Este un risc foarte ridicat. Nu pot participa la curs. Profesorul sau instructorul ar trebui să-i sfătuiască să caute un curs alternativ

NB: Pentru sugestii referitoare la adaptările care trebuie făcute pentru ca elevul să fie inclus la curs, accesați <http://www.ettad.eu>

Anexa b

Lista sursă

1. University of Worcester
2. The Marie-Curie Association, Bulgaria
3. The QATRAIN project website (<http://www.qatrain.eu>)
4. The Health & Safety Executive (HSE), UK
5. Kings College London, UK
6. The Federation of Awarding Bodies Good Practice Guide; 'The application of reasonable adjustments and special consideration in vocational qualifications', March 2006
7. Open University; Inclusive Teaching, 2006
8. The Web Accessibility Initiative (<http://www.w3.org/WAI>)
9. Strategies for Creating Inclusive Programmes of Study (SCIPS); (<http://www.scips.worc.ac.uk>)
10. European Commission; Including People with Disabilities, 2007.
11. The British Film Institute (<http://www.bfi.org.uk>)
12. The Understanding Prejudice website (<http://www.understandingprejudice.org>)